

Ibanez Steve Di Giorgio SDGB1

Gifgroen

Bassist Steve Di Giorgio speelt metal en aanverwante genres op een fretloze bas en dat kan hij als de beste. Naast bands als Death en Testament heeft hij ook muziek gemaakt met onze eigen Jeroen Paul Thesseling en is hij al jaren trouw aan Ibanez, die hem met deze SDGB1 beloonde.

Op de site van Ibanez zag ik Steve Di Giorgio met een zessnarig model van Ibanez staan en ik verheugde me er al op om mijn eerste zessnaar te testen. Plottwist: het was een vijfsnarige fretloze bas zonder hulplijnen in een donkergroene kleur maar met lichtgevende stippen aan de zijkant van de hals. Met enig gevoel van angst (geen hulplijnen) maar veel enthousiasme (weer een uitdaging) pak ik de bas uit en bespeel hem op mijn schoot. Ik heb al veel modellen getest van Ibanez en zoals altijd is op de afwerking niks aan te merken en is er voor prachtig hout gekozen. De hals, die versterkt is met een halspen van grafiet, bestaat uit negen delen esdoorn, bubinga en panga panga. Geen bevestiging met schroeven dit keer; we hebben te maken met een doorlopende hals waardoor je met je linkerhand helemaal naar het einde kunt glijden. De toets is gemaakt van ebonol, een synthetisch materiaal van zwart papier en fenolische hars.

De body is gemaakt van essenhout en okoumé met een toplaag van gevamd esdoorn. De kleur van de bas wordt omschreven als Dark Moss Burst. De elementen zijn Big Singles van Nordstrand: enkelspoelelementen in een

soapbar-achtige behuizing. Ze klinken heel punchy, maar minder nasaal en agressief dan bijvoorbeeld Bartolini elementen in een eerdere test. Ik zou de Nordstrands vergelijken met Jazz-elementen. Hierdoor is de balans van het geluid over de breedte wel iets beter.

Glijden

De bas is zowel passief als actief te bespelen, wat handig is als je batterij ermee stopt of als je de klank passief gewoon mooier vindt. Voor ieder wat wils. Passief heb je de volumeknop, balans en een toonregelaar. Die laatste regelt in de actieve stand het hoog (treble boost/cut) naast een knop voor bass boost/cut en een gestapelde pot voor mid boost/cut met een heel handig - instelbare middenfrequentie. Over de Neutrik aansluiting voor je kabel heb ik nog steeds mijn twijfels: ja, je kabel zit zeker stevig vast, maar even snel van bas wisselen blijft een dingetje. Je ziet hem ook bij andere modellen en misschien zijn sommige mensen er al aan gewend. Een echt minpunt kan ik het niet noemen. Batterijen wisselen gaat gelukkig wel snel en we kunnen nog noemen dat op de achterkant de handtekening van Steve Di Giorgio te zien is. Ook staand met een band om hangt de bas goed in balans en is het leuk om van het begin van de toets helemaal naar boven te glijden. De bas is voorzien van roundwound nikkel

gevaar

snaren van D'Addario, maar ik ben heel benieuwd hoe hij zou klinken met flatwounds.

Eerst even snel wat op YouTube opgezocht over Steve Di Giorgio's muziek en aanverwante projecten (echt gaaf, zoek maar op). De beste man heeft ook een filmpje waarin hij op deze bas speelt. Behalve dat hij belachelijk goed speelt en de bas te gek klinkt merk ik al snel dat de SDGB1 voor veel genres kan worden ingezet. Zonder hulplijnen spelen is voor mij al een uitdaging, maar gelukkig is de bas voorzien van lichtgevende stippen aan de zijkant van de hals. Passief klinkt hij al hartstikke goed en, dankzij de Big Singles, over de gehele hals heel gebalanceerd. Thuis jat ik even wat lijntjes van Palladino (duh), Esperanza Spalding en Jack Bruce (die speelde later in zijn carrière fretloos) en dat klinkt, op een wat onwennige intonatie na, al hartstikke goed. In de actieve stand komt de bas echt tot leven en komt het fretloze karakter nog beter tot zijn recht. Zet de midregelaar goed open in het mid-hoog en de 'mwah' sounds van het glijden over de hals klinken meteen zoals je ze wilt horen.

Alive!

Lekker scheuren op deze bas is zeker geen probleem. Zo probeer ik nog wat lijntjes van Pearl Jam (Alive, Even Flow en Black zijn namelijk fretloos!); tijdens een bandrepetitie zal deze bas zeker niet verzuipen in de mix. Voor een meer Pastorius-achtige sound schakel je simpel over naar je brucelement en mocht je er niet doorheen komen, dan draai je er gewoon wat meer mid-laag in met behulp van de middenfrequentieknop. Als ik thuis nog wat opnames maak om terug te luisteren, is goed te horen hoe gebalanceerd het geluid is; zelfs als je in actieve stand de voorversterker vol opzet is het nergens 'te vol' of 'te veel'. Zoals gezegd zijn de Big Singles van Nordstrand niet zo agressief als de Bartolini's (overigens niks mis mee) die we op andere Ibanez bassen zien. Uiteraard kun je op

deze SDGB1 de waanzinnige partijen van Steve Di Giorgio spelen (ik kan het helaas niet), maar dankzij de goede bouw en breed inzetbare sound is dit instrument prima geschikt voor andere genres. Net als andere Ibanez-modellen wordt deze bas gemaakt in Indonesië.

De Ibanez SDGB1 van Steve Di Giorgio is een prachtig gebouwde bas die behalve naar fans zijn weg ook zal vinden naar bassisten buiten het metalgenre. Dankzij de te gekke elementen, veelzijdige preamp en over het algemeen goede constructie is hij breed inzetbaar voor vele stijlen. Zonder hulplijnen is het misschien nog even oefenen, maar de algehele sound is echt te gek. Mocht je vijfsnarig, fretloos en zonder hulplijnen aan de slag willen gaan, dan is dit jouw bas. ●

Ibanez Steve Di Giorgio SDGB1

Kleur: Dark Moss Burst
Body: okoumé bodywings, gevamd essen top
Hals: esdoorn/bubunga/panga panga, doorlopend
Toets: ebonol
Element: 2x Nordstrand Big Single
Regelaars: volume, balans, 3-bands EQ, vari-mid, passieve toonregeling
Elektronica: actief/passief
Stemmechanieken: Gotoh
Brug: MR5 (mono-rail)
Mensuur: 35 inch
Breedte bij topkam: 47 mm
Land van herkomst: Indonesië
Richtprijs: € 1699,-
Ibanez Europe (ibanez.com)